

कार्यं मस्येष्टं सत् तुरीयमकुर्वन्दादिकारकव्यापाराभि-
व्यक्तं स्येष्टं गृह्यते । ततः संवेष्टितपटप्रसारि-
तपटन्यायेनानन्यत् कारणात् कार्यं मित्यर्थः” भा०। सां० कौ०
कारणात् कार्यं स्थानन्यता दर्शिता यथा “कार्यस्य
कारणाभेदसाधकानि च प्रमाणानि । न पटस्तन्तुभ्योभि-
द्यते तद्धर्मत्वात् इह यद्यतोभिद्यते तत्तस्य धर्मे न
भवति यथा गौरश्चस्य । धर्मश्च पटस्तन्तूनां तस्मान्नाथान्तरम् ।
उपादानोपादेयभावाच्च नार्थान्तरत्वम् । नाथयोरुपादानोपा-
देयभावः यथा घटपटयोः उपादानोपादेयभावश्च तन्तुप-
टयोः । तस्मान्नाथान्तरत्वमिति । इतश्च नार्थान्तरत्वं तन्तु-
पटयोः संयोगाप्राप्ताभावात् । पदार्थान्तरत्वे हि संयोगो-
दृष्टो यथा कुण्डलबदरयोः अप्राप्तिर्वा यथा हिमवद्वि-
न्ध्ययोः” नचेह संयोगाप्राप्ती तस्मान्नाथान्तरत्वमिति ।
इतश्च पटस्तन्तुभ्यो न भिद्यते गुरुत्वान्तरकार्याग्रहणात् ।
इह यद्यस्माद्भिन्नं तस्मात्तस्य गुरुत्वान्तरकार्यं गृह्यते
यथैकपलिकस्य स्वस्तिकस्य यो गुरुत्वकार्योऽवनतिविशेषोऽ-
धिकः न च तथा तन्तुगुरुत्वकार्यात् पटगुरुत्वस्य
कार्यान्तरं दृश्यते तस्मादभिन्नस्तन्तुभ्यः पटइति । तान्ये
तान्यवीतान्यभेदसाधनानि । तदेवमभेदे सिद्धे तन्त्व-
एव तेन तेन संस्थानभेदेन परिणताः पटः, न तन्तु-
भ्योऽर्थान्तरं पटः । स्वात्मनि क्रियानिरोधबुद्धिव्यपदेशार्थ-
क्रियाक्रियाव्यवस्थाभेदाच्च नैकान्तिकं भेदं साधयितुमर्हन्ति-
एकस्मिन्नपि तत्तद्विशेषाविर्भावतिरोभावाभ्यामेतेषामविरो-
धात् । यथाहि कूर्मस्याङ्गानि कूर्मशरीरे निविशमानानि
तिरोभवन्ति निःसरन्ति चाविर्भवन्ति न तु कूर्मसदङ्गान्यु-
त्पद्यन्ते प्रध्वंसन्ते वा एवमेकस्या ऋदः सुवर्णस्य वा घट-
सुकुटादयोविशेषा निःसरन्त आविर्भवन्त उत्पद्यन्त इत्युच्यन्ते
न पुनरसतासत्पादः सतां वा निरोधः । यथाह भगवान्
कृष्णार्जुनायनः “नासतोविद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः”
इति यथा कूर्मः स्वावयवैभ्यः सङ्कोचविकाशिभ्योन भिन्नः ।
एवं घटसुकुटादयोऽपि ऋत्सुवर्णादिभ्यो न भिन्नाः ।
एवञ्चेत् तन्तुपटइति व्यपदेशो यथेह वने तिलका इत्यु-
पपन्नः । न चार्थक्रियाभेदोऽपि भेदसापाद्यति एकस्यापि
नानार्थक्रियादर्शनात् यथैक एव वज्रिर्दाहकः प्रकाशकः
पाचकश्चेति । नाप्यर्थक्रियाव्यवस्था वस्तुभेदे हेतुः तेषा-
मेव समस्तव्यस्तानामर्थक्रियाव्यवस्थादर्शनात् यथा प्रत्येकं
विष्टयो वर्त्म दर्शनलक्षणासर्थक्रियां कुर्वन्ति न तु शिवि-
कावहनं मिलितास्तु शिविकां वहन्ति एवं तन्त्वः प्रत्येकं

प्रावरणमकुर्वन्ना अपि मिलिताः आविर्भूतपटभावाः
प्रावरिष्यन्ति । स्यादेतत् आविर्भावः पटस्य कारण-
व्यापारात् प्राक् सन्नसन्वा असञ्चेत् प्राप्तं तर्ह्यसत
उत्पादनम् । अथ सन्, कृतं तर्हि कारणव्यापारेण ।
न हि सति कार्यं कारणव्यापारप्रयोजनं पश्यामः ।
आविर्भावे चाविर्भावान्तरकल्पनेऽनवस्थाप्रसङ्गः । तस्मा-
दाविर्भूतपटभावास्तन्त्वः क्रियन्ते इति रिक्तं वचः ।
अथासदुत्पद्यत इत्यत्रापि मते केयमसदुत्पत्तिः सती
असती वा, सती चेत् कृतं तर्हि कारणैः, असती चेत्तस्या
अभ्युत्पत्त्यन्तरमित्यनवस्था । अथोत्पत्तिः पटान्ना-
थान्तरम् अपि तु पटएवासौ तथापि यावदुक्तं भवति
पटइति तावदुक्तं भवत्युत्पद्यतइति न वाच्यं पौनरुक्त्यात्
विरोधात् । तस्मादियं पटोत्पत्तिः स्वकारणसमवायो वा
स्वकारणसत्तासमवायो वा उभयथापि नोत्पद्यते अथ च
तदर्थानि कारणानि व्यापार्यन्ते एवं सत एव पटादे-
राविर्भावाय कारणापेक्षेतुपपन्नम् । न च पटरूपेण
कारणानां सम्बन्धः, तद्रूपस्याक्रियात्वात् क्रियासम्बन्धि-
त्वाच्च कारकाणाम् अन्यथा कारणत्वाभावात्” व्याख्या-
तञ्च तदस्माभिस्त्रुटिकायां यथा “तद्धर्मत्वात् तेषां
तन्तूनां धर्मत्वात् अवस्थाविशेषात्मकत्वात् स्वसत्त्वनिगतसत्ता
कत्वाद्वा । तत्सत्त्वनिगतसत्ताकत्वरूपहेतुमध्ये एव ऽन्वय-
व्याप्तेः प्रवेशात् व्यतिरेकव्याप्तिं दर्शयति यत् यतोभिद्यते
इत्यादि तथा च व्यापकस्य धर्मत्वाभावस्य निवृत्त्या व्याप्यस्य
भेदस्य निवृत्तेरभेदसिद्धिरिति भावः । पक्षे धर्मत्वरूप-
हेतुसत्त्वप्रदर्शनाय उपनयरूपन्यायाङ्गमाह धर्मत्वेत्यादि ।
धर्मत्वं च प्रागुक्तम् । निगमयति तस्मान्नाथान्तरमिति ।
अन्योऽर्थः पदार्थः अर्थान्तरं मयूरव्यंसकादिवात् समासे
क्लृप्ता । पटः तन्तुभ्यो न भिन्नः पदार्थः किन्तु अभिन्न
एवेत्यर्थः । उपादीयते कार्यजननाय विशेषरूपेण गृह्यते
इत्युपादानम् कार्यस्थानागतावस्थाविशेषाश्रयरूपं कारणं
तदाश्रितस्वरूपावस्थापन्नं कार्यन्तु पादेयं तद्भावात् कार्य-
कारणविशेषरूपत्वादित्यर्थः तथा च कार्यं स्थानागतावस्था
श्रयत्वभेवोपादानकारणत्वम्, तच्च अनागतावस्थापन्नकार्य-
रूपमेव अन्यस्य दुर्वचत्वात् अन्यथा सर्व एव सर्वकार्यजन-
नाय उपादीयेरन् न च तथा उपादीयन्ते । उपादीयन्ते च
पटादिजननाय तन्त्वः न तु ऋदादयः । न च प्रागभाव
एव तस्य नियामकः, तस्य अभावत्वेन स्वतोविशेषकत्वाभावात्